

# Anonimizált változat

Fordítás

C-206/24 – 1

C-206/24. sz. ügy

## Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

### A benyújtás napja:

2024. március 14.

### A kérdést előterjesztő bíróság:

Cour de cassation (Franciaország)

### Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2024. március 13.

### Felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek:

YX

Logistica I Gestio Caves andorrannes I Vida SA

### Ellenérdekű felek:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Directeur général des douanes et droits indirects

[omissis]

**A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG,**

**A FRANCIA NÉP NEVÉBEN**

**A SEMMÍTŐSZÉK KERESKEDELMI, PÉNZÜGYI ÉS GAZDASÁGI  
TANÁCSÁNAK 2024. MÁRCIUS 13-I ÍTÉLETE**

1/ YX [omissis] 99000 Andorra [Andorrai Hercegség] és

2/ a Logistica I Gestio Caves andorrannes I Vida, korábban: Caves Andorrannes  
részvénytársaság (székhelye: [omissis] 99000 Andorra [Andorrai Hercegség])

[omissis] [sz.] felülvizsgálati kérelmet [omissis] nyújtotta be a cour d’appel de Toulouse (1ère chambre, section 1) (toulouse-i fellebbviteli bíróság, első tanács, 1. csoport) 2020. február 10-i ítéletével szemben a következőkkel fennálló jogvitájukban:

1/ gazdasági, pénzügyi és gazdaságélénkítésért felelős miniszter (lakóhelye: [omissis] 75572 Párizs [omissis] [Franciaország])

2/ vámügyi és közvetett adózási főigazgató (lakóhelye: [omissis] 93558 Montreuil [omissis] [Franciaország],

ellenérdekű felek a Cour de cassation (semmitőszék, Franciaország) előtti eljárásban.

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek a felülvizsgálati kérelem alátámasztására egyetlen semmisségi jogalapra hivatkoznak.

[omissis].

[omissis], *[Eljárási elemek]*

[A] Cour de cassation (semmitőszék) kereskedelmi, pénzügyi és gazdasági tanácsa [omissis] a törvénnyel összhangban folytatott tanácskozást követően meghozta a jelen ítéletet.

### **Tényállás és eljárás**

- 1 A megtámadott ítélet ([Cour d’appel de] Toulouse – toulouse-i [fellebbviteli bíróság], 2020. február 10.) szerint 1988 és 1991 között andorrai importőrök a Franciaországban letelepedett Ysal vámügynök társaság közvetítésével többek között az Európai Unión kívüli harmadik országokból származó árukat importáltak Andorrába. Ezen importok után a Franciaországba történő behozatalukkor vámot fizettek.
- 2 1991. január 23-án az Európai Közösségek Bizottsága közleményt tett közzé, amelyben érvénytelennek nyilvánította a harmadik országokból származó, Andorrába szánt áruk adóztatását, és felszólította Franciaországot, hogy 30 napon belül oldja fel azt az előírást, amely szerint az Andorrába tartó árukat a francia területen való áthaladásukkor a Közösségben szabad forgalomba kell bocsátani.
- 3 2002. április 9-én az Ysal társaság eljárást indított a vámhatóság ellen annak arra való kötelezése iránt, hogy fizessen számára az Andorrába irányuló behozatal után 1988 és 1991 között e hatóság által nem jogszabály szerinti vámoknak megfelelő kártérítést. A tribunal d’instance (különös hatáskörű elsőfokú bíróság) 2004. január 27-én elutasította az Ysal kérelmeit.
- 4 2008. május 20-án az Ysal társaság keresetet nyújtott be a vámhatóság ellen egy tribunal d’instance-hoz (különös hatáskörű elsőfokú bíróság) az 1988 és 1991

között benyújtott behozatali nyilatkozatok alapján állítólagosan nem jogszabály szerinti vámok visszafizetése iránt. A tribunal d'instance (különös hatáskörű elsőfokú bíróság) a 2010. június 15-én hozott ítéletében elfogadhatatlannak nyilvánította az Ysal társaság keresetét azon az alapon, hogy az nem rendelkezik kereshetőségi joggal és nem fűződik érdeke az eljáráshoz. Ezt az ítéletet egy cour d'appel (fellebbviteli bíróság) 2011. december 13-án helybenhagyta. A Cour de cassation (semmitőszék) a 2014. január 21-i ítéletében [omissis] elutasította az Ysal társaság által benyújtott felülvizsgálati kérelmet.

- 5 Miután az andorrai importőrök megtérítették az Ysal társaság számára az utóbbi által az importőrök nevében megfizetett behozatali vámokat, ezen importőrök jogutódjai, a Logistica I Gestio Caves Andorranes I Vidal (a Caves Andorranes társaság) és YX 2015. július 16-án keresetet nyújtottak be a vámhatósággal szemben a nem jogszabály szerinti vámoknak megfelelő összeg számukra való megfizetése érdekében.
- 6 2017. július 4-én a tribunal de grande instance de Toulouse (toulouse-i általános hatáskörű elsőfokú bíróság) elutasította a Caves Andorranes társaság és YX által benyújtott kérelmeket, majd a cour d'appel de Toulouse (toulouse-i fellebbviteli bíróság) a 2020. február 10-i ítéletében helybenhagyta az előbbi ítéletet.
- 7 A Caves andorranes társaság és YX kérelmeinek elutasításakor a cour d'appel de Toulouse (toulouse-i fellebbviteli bíróság) megállapította, hogy a behozatali vagy kiviteli vámok visszafizetéséről vagy elengedéséről szóló, 1979. július 2-i 1430/79/EGK tanácsi rendelet [nem hivatalos fordítás] 2. cikkében, valamint a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (Közösségi Vámkódex) 236. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésében előírt, hivatalból történő visszafizetés végrehajtásához a vámhatóságnak rendelkeznie kellett a visszafizetéssel érintett vámok összegének és az egyes kötelezettek személyazonosságának meghatározásához szükséges információkkal, anélkül, hogy aránytalan vizsgálatot kellett volna végeznie.
- 8 A Caves andorranes társaság és YX az ezen ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmükben kifogásolják a kérelmeik elutasítását.

### **A jogalap vizsgálata**

#### ***A jogalap első részéről***

- 9 [omissis]. [*Belső eljárásjogi elemek*]

#### ***A jogalap negyedik részéről***

#### **A jogalap kifejtése**

- 10 A Caves Andorranes társaság és YX kifogásolja a kérelmeik ítélet általi elutasítását, holott „a vámhatóságok kötelesek hivatalból visszafizetni a behozatali vámokat, ha a vámok adóssal való közlésétől számított három éven belül maguk állapítják meg, hogy megfizetésükkor e vámösszegek nem jogszabály szerintiiek voltak”; [állításuk szerint] a cour d’appel (fellebbviteli bíróság) azzal, hogy a Midi-Pyrénées-i vámügyi és közvetett adózási főigazgatósághoz intézett valamennyi kérelem elutasításakor megállapította, hogy a vámhatóságnak a hivatalból történő visszafizetés érdekében rendelkeznie kell a visszafizetéssel érintett vámösszeg és a vámfizetésre kötelezett egyes személyek személyazonosságának meghatározásához szükséges valamennyi információval, anélkül, hogy aránytalan vizsgálatot kellene végeznie, feltételt fűzött a törvényhez és megsértette az 1979. július 2-i 1430/79/EGK tanácsi rendelet 2. cikkét, amelyet később lényegében a Közösségi Vámkódex 236. cikkének (2) bekezdésében kodifikáltak.
- 11 A felülvizsgálati kérelem felveti azt a kérdést, hogy a behozatali vagy kiviteli vámok visszafizetéséről vagy elengedéséről szóló, 1979. július 2-i 1430/79/EGK tanácsi rendelet [nem hivatalos fordítás] (az 1979. július 2-i rendelet) 2. cikke (2) bekezdésének – jelenleg a Közösségi Vámkódex 236. cikke (2) bekezdésének – a végrehajtása megköveteli-e, hogy a vámhatóság elegendő információval rendelkezzen a vámfizetésre kötelezett személyről és a vámtartozásról anélkül, hogy aránytalan vizsgálatot kellene végeznie.
- 12 [omissis] [A] felülvizsgálati kérelem azt az előzetes kérdést is felveti, hogy a vámhatóság általi, hivatalból történő visszafizetésre sor kerülhet-e a vámösszeg adóssal való közlésétől számított hároméves határidőt követően.
- 13 Ezek a kérdések korábban nem merültek fel a Cour de cassation (semmitőszék) előtt.

### **Az alkalmazandó szabályok áttekintése**

#### Az uniós jog

- 14 Az Európai Unióba behozott árukra kivetett vámoknak a Közösség nevében történő, tagállamok általi beszedésére kizárólag az uniós jogszabályok vonatkoznak, a közösségi, jelenleg uniós jog elsőbbsége elvének alkalmazásával (2019. június 24-i Daniel Adam Poplawski ítélet, C-573/17, 58. és 61. pont).
- 15 Az 1979. július 2-i rendelet 2. cikke az első bekezdésében úgy rendelkezik, hogy a behozatali vámokat vissza kell fizetni vagy el kell engedni, amennyiben az illetékes hatóságok számára kielégítő módon megállapítást nyer, hogy e vámok könyvelésbe vett összege olyan árukra vonatkozik, amelyek tekintetében nem keletkezett vámtartozás, vagy amelyek tekintetében a vámtartozás az összeg megfizetésén vagy elévülésén kívüli okokból megszűnt, vagy a vámtartozás bármely oknál fogva meghaladja a jogszerűen felszámítható összeget.

- 16 Az említett cikk a (2) bekezdésében kimondja, hogy a behozatali vámoknak az (1) bekezdésben említett valamely okból történő visszafizetésére vagy elengedésére kérelem alapján kerülhet sor, amelyet az említett vámoknak a behajtásért felelős hatóság általi könyvelésbe vételétől számított hároméves határidő lejárta előtt kell benyújtani az érintett vámhivatalhoz, és ha e határidőn belül az illetékes hatóság maga fedezi fel, hogy az (1) bekezdés első és második albekezdésében foglalt helyzet áll fenn, hivatalból hajtja végre a visszafizetést vagy elengedést.
- 17 Az 1994. január 1-jétől alkalmazandó Közösségi Vámkódex 236. cikkének (2) bekezdése, amely az 1979. július 2-i rendelet 2. cikkének rendelkezéseit veszi át, kimondja, hogy a behozatali vagy kiviteli vámokat a megfelelő vámhivatalnál a szóban forgó vámösszegnek az adóssal való közlésétől számított 3 éven belül benyújtott kérelemre fizetik vissza vagy engedik el. Ezt a határidőt meg kell hosszabbítani, ha az érintett személy igazolja, hogy előre nem látható körülmény vagy vis maior miatt akadályoztatva volt a kérelem említett határidőn belüli benyújtásában. Ha e határidőn belül a vámhatóság maga fedezi fel, hogy az (1) bekezdés első és második albekezdésében foglalt helyzet áll fenn, hivatalból hajtja végre a visszafizetést vagy elengedést.

#### **Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésének indokai**

- 18 1990. június 28-án megállapodás jött létre az Andorrai Hercegség és az Európai Gazdasági Közösség között, amely megállapodás 2. cikke úgy rendelkezik, hogy az első cím szerint meghatározott eljárásokkal és feltételekkel összhangban a Harmonizált Rendszer 25–97. árucsoportja alá tartozó termékekre vonatkozóan az Európai Gazdasági Közösség és Andorra között vámunió jön létre, a megállapodás 24. cikke pedig [úgy rendelkezik], hogy a megállapodás 1990. július 1-jén lép hatályba.
- 19 A Caves Andorranes társaság és YX azt állítja, hogy az 1979. július 2-i rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében előírt azon kötelezettség, amely szerint a vámhatóságnak hivatalból vissza kell fizetnie a behozatali vagy kiviteli vámokat, ha megállapítást nyer, hogy azok nem jogszabály szerintiiek voltak, csupán határidő feltételéhez kötött, és a hatóság csak abban az esetben nem köteles hivatalból [visszafizetni] azokat, ha a vámok adóssal való közlésétől számított hároméves határidő lejártát követően merül fel kétsége azok nem jogszabály szerinti voltát illetően.
- 20 Állításuk szerint e rendelkezések nem írják elő, hogy a nem jogszabály szerinti vámok visszafizetéséhez a vámhatóságnak rendelkeznie kell a vámösszeg és a vámfizetésre kötelezett egyes személyek személyazonosságának meghatározásához szükséges valamennyi információval, anélkül, hogy aránytalan vizsgálatot kellene végeznie.

- 21 Ebből azt a következtetést vonják le, hogy a cour d'appel (fellebbviteli bíróság) olyan feltételt fűzött az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdéséhez, amelyet e rendelkezés nem tartalmaz.
- 22 A vámhatóság a maga részéről azt állítja, hogy csak akkor fizetheti vissza hivatalból a behozatali vagy kiviteli vámokat, ha rendelkezik az annak megállapításához szükséges valamennyi információval, hogy e vámok nem voltak jogszabály szerintiek, így azokat vissza kell téríteni.
- 23 E hatóság azt állítja, hogy a jelen ügyben nem folyamodhatott a vámok hivatalból történő visszafizetéséhez, ha nem rendelkezett az ilyen visszafizetés szükségességének saját maga általi megállapításához szükséges valamennyi információval. Hozzáteszi, hogy nem kérhető tőle, hogy saját maga végezzen mélyreható vizsgálatot az egyes érintett szereplőknek visszafizetendő vámok összegének meghatározása érdekében.
- 24 Az Európai Unió Bírósága a jelek szerint nem hozott határozatot arról, hogy a hatóságnak milyen feltételek mellett kell visszafizetnie a vámokat azok nem jogszabály szerinti jellegének megállapítása esetén.
- 25 A Cour de cassation (semmitőszék) felveti azt a kérdést, hogy az 1979. július 2-i rendelet 2. cikke (2) bekezdésének és a Közösségi Vámkódex 236. cikke (2) bekezdésének rendelkezései, amelyek szerint az illetékes hatóság hivatalból visszafizeti a vámokat, ha saját maga állapítja meg, hogy azok nem jogszabály szerintiek voltak, úgy kell-e értelmezni, hogy az illetékes hatóság csak akkor köteles hivatalból visszafizetni a nem jogszabály szerinti vámokat, ha rendelkezik az e célból szükséges valamennyi információval, és ha – ennek hiányában – nem kell aránytalan vizsgálatot végeznie.
- 26 Ami a nem jogszabály szerinti vámok visszafizetésének határidejét illeti, a főügyész első ügyésze arra hivatkozik, hogy a Cour de cassation (semmitőszék) elé tárta azonos helyzetben a vámhatóság az 1979. július 2-i rendelet 2. cikke vagy a Közösségi Vámkódex 236. cikkének (2) bekezdése alapján csupán a vámok adóssal való közlésétől számított hároméves határidőn belül köteles visszafizetni a vámokat.
- 27 A Bíróság a Közösségi Vámkódex 236. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére hivatkozva úgy ítélte meg, hogy valamely dömpingellenes rendelet érvénytelenségének Bíróság általi kimondását követően a gazdasági szereplő főszabály szerint nem igényelheti az általa az említett rendelet alapján megfizetett azon dömpingellenes vámok visszatérítését, amelyek esetében a Vámkódex 236. cikkének (2) bekezdésében foglalt hároméves határidő eltelt. A Vámkódex 236. cikkének (2) bekezdése ugyanis a nem jogszabály szerinti vámok visszatérítésére hároméves határidőt szab (2012. június 14-i Civad ítélet, C-533/10, 21. pont).
- 28 A Cour de cassation (semmitőszék) felveti azt a kérdést, hogy ez az ítélkezési gyakorlat alkalmazható-e abban az esetben, ha az illetékes hatóságok hivatalból

való visszafizetésre kötelezettek. Azt kívánja ugyanis megtudni, hogy az 1979. július 2-i rendelet 2. cikke (2) bekezdése második albekezdésének rendelkezései, amelyek szerint az illetékes hatóságok hivatalból visszafizetést hajtanak végre, ha a vámok könyvelésbe vételétől számított három éven belül megállapítják, hogy e vámok nem jogszabály szerintiék voltak, úgy értelmezendők-e, hogy az illetékes hatóságok ezen időszakot követően már nem folyamodhatnak hivatalból való visszafizetéshez, még akkor sem, ha e határidőn belül állapították meg, hogy a vámok nem jogszabály szerintiék voltak.

- 29 Kétségek merülnek tehát fel az 1979. július 2-i rendelet – Közösségi Vámkódex 236. cikke (2) bekezdésében átvett – 2. cikke nem jogszabály szerinti vámok hivatalból való visszafizetéséről szóló (2) bekezdésének az értelmezésével kapcsolatban.
- 30 Így felmerül az a kérdés, hogy a vámhatóság által jogalap nélkül beszedett vámok hivatalból történő visszafizetése egyrészt hároméves határidőhöz kötött-e, [és] másrészt attól függ-e, hogy e vámhatóság előtt ismert-e az érintett gazdasági szereplők személyazonossága és a számukra visszafizetendő összegek nagysága, anélkül, hogy aránytalan vizsgálatot kellene végeznie.
- 31 Az ügyben ezért az Európai Unió Bíróságához kell fordulni.

**EZEN INDOKOK ALAPJÁN** a Cour de cassation (semmitőszék):

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikkére;

az Európai Unió Bírósága elé TERJESZTI a következő kérdéseket:

1/ Úgy kell-e értelmezni a behozatali vagy kiviteli vámok visszatérítéséről vagy elengedéséről szóló, 1979. július 2-i 430/79/EGK tanácsi rendelet [nem hivatalos fordítás] 2. cikkének (2) bekezdését, amelyet a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 236. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése vett át, hogy a vámhatóság által beszedett vámok hivatalból történő visszafizetése az említett vámok behajtásért felelős hatóság általi könyvelésbe vételének időpontjától számított hároméves határidőhöz kötött, vagy pedig úgy, hogy a vámhivatalnak a vámfizetést kiváltó eseménytől számított három éven belül meg kell tudnia állapítani a vámok nem jogszabály szerinti jellegét?

2°/ Úgy kell-e értelmezni a behozatali vagy kiviteli vámok visszatérítéséről vagy elengedéséről szóló, 1979. július 2-i 430/79/EGK tanácsi rendelet [nem hivatalos fordítás] 2. cikkének (2) bekezdését, amelyet a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 236. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése vett át, hogy a vámhatóság által beszedett vámok hivatalból történő visszafizetése ahhoz a feltételhez kötött, hogy e vámhatóság előtt ismert legyen az érintett gazdasági szereplők személyazonossága és a számukra visszafizetendő összegek nagysága, anélkül, hogy mélyreható vagy aránytalan vizsgálatot kellene végeznie?

A Cour de cassation (semmitőszék) az eljárást az Európai Unió Bíróságának határozathozataláig felfüggeszti;

[omissis]. *[Eljárásjogi megfontolások]*

MUNKADOKUMENTUM